

aramızda

Sayın üyemiz,

27 Kasım 1972 gün ve 14734 sayılı Resmi Gazetede Üçüncü Beş Yıllık Kalkınma Planı'nın onaylandığına dair Millet Meclisi kararı yayımlandı. Adı geçen kararda yeni plan stratejisinin sekiz bölümden oluştuğu açıklanıp her bölüm kısaca özetlendikten sonra ayrıntılarına geçilmektedir. Ayrıntılar ele alınacak olursa tartışmanın çok uzayacağı kesin olduğundan sadece planla ilgili ilginç birkaç noktaya, genelde, kısaca değinmekle yetineceğiz.

Kararın giriş bölümünde planın hazırlanmasında Ortak Pazar'a geçişi düzenleyen katma protokolün gözönünde tutulduğu belirtilmektedir. Dünyada kişi başına düşen milli geliriyle en üst sıralarda bulunan Norveç gibi bir ülkenin Ortak Pazar'da, ancak ortaklara pazar olabileceğini kestirip katılmayı reddettiği bu toplulukta, barınabilmemiz için iki önemli sorun ile karşı karşıya bulunduğumuz daha önce söylenmişti. Bunlardan biri kalite ve standard noksanlığı, diğeri ise üretilen mallarımız maliyetinin yüksek oluşudur. Bu sorunların çözülmesi ise ancak kendi doğal kaynaklarımızı, kendi insan gücümüzü, verimli bir biçimde kullanmakla mümkün olur. Bir yandan yabancı sermayeyi teşvik kanunları çıkartılıp bir yandan da Ortak Pazar malları ülkemize serbestçe girerken Ortak Pazar karşısındaki bu iki sorunun nasıl çözümlenip plan hazırlanmasında hangi biçimde gözönünde tutulduğu düşündürücüdür.

Ayrıca planın kabulünden sonra yapılan seminerde ortaya bir de tasarruf sorunu çıkmıştır. Haklı olarak iddia edildiğine göre, tasarruf sorunu plan hedeflerine varabilmenin temel şartını teşkil etmekte ve tasarrufun artırılması gerekmektedir. İddialar her ne kadar haklı ise de günümüzün koşullarıyla çalışmaktadır. Son on yıldaki toplam tasarrufumuzun milli gelir içinde % 11,1den ancak % 19,6ya çıktığı gözönüne alınırsa, önümüzdeki plan döneminde bu oranın % 37,9'a çıkmasını beklemenin bir mucizeye bel bağlamaktan başka birşey olamayacağı açıktır. Zaten kişi başına düşen pek az gelire, yabancı sermayenin yaratmış olduğu tüketim alışkanlıkları ve giderek artan fiyatlar ise bunun karşısını kanıtlamaktadır. Bu tasarrufların özellikle geniş halk yığınlarından istenmesi, başlıca bir tartışma konusudur.

Yukarda, genelde değinilen birkaç konu doğal olarak enerji sorununu da etkilemektedir. Örneğin, ülkemizde tüketilen elektrik enerjisi içinde sanayi kuruluşlarının kullandığı elektrik payı düşmekte, fizibilitesi ve montajı yabancı sermaye tarafından yapılan, 1,5 milyar TL'ye çıkacağı hesaplanıp daha şimdiden 4,5 milyar TL. harcanan ve daha ne zaman işletmeye açılacağı bilinmeyen Keban Barajı inşaatı devam etmekte, sanayi bölgelerimiz ve televizyon alıcılarının bulunduğu bölgelerde 220 yerine 160, 110 yerine 85 volttan yukarı gerilim verilememekte ve durum böyle sürüp gittiği takdirde 1975 yılında karanlıklarda kalacağımız gerçeği apaçık gözler önünde durmaktadır. Buna karşıt, yeni planda 1977 yılı sonunda büyük bir iyimserlikle 22,5 milyar kWh enerji üretileceği tahmin edilmektedir. İlk iki plan sonunda üretim ancak 4,9 GVVh'den yaklaşık olarak 9,5 GVVh'a çıkabildiği bilindiğine göre iyimserliğin derecesi ortaya çıkmaktadır.

Yukarıda değinilen noktalardan sonra zihinlere ister istemez, gelecek beş yıl içinde kalkınma gereği olan sanayileşmenin, nasıl gerçekleştirilebileceği sorusu takılıp kalıyor.

Saygılarımızla,
YÖNETİM KURULU